

PROKLETIJE

13-15. maj 2011.

VOLUŠNICA (1879 mnv), POPADIJA (2056 mnv), TALIJANKA (2057 mnv)

LJULJAŠEVIĆA KARANFILI (2240 mnv), SEVERNI VRH (2460 mnv)

Prokletije predstavljaju jedinstveni planinski sistem, to su masivi velikih visina koje mnogi nazivaju Južnim Alpima. Naziv Prokletije (Bjeshket e Nemuna) upućuje na surovost ovih planina i težak život čoveka u njihovoj blizini. Prokletije čini 40-ak planinskih venaca. Najvećim delom Plavsko-Gusinjskih Prokletija pruža se crnogorsko-albanska granica. I danas su vidljivi tragovi delovanja lednika u valovima, cirkovima i karlicama. Prokletije obiluju vodenim tokovima koji se, zbog velikih snežnih nanosa, zadržavaju do kasno u leto.

Petak, 13. maj 2011. - Velika grupa planinara se okupila ispred hrama Sv. Save oko 20.00 iščekujući prevoz koji će ih odvesti u još jednu planinarsku avanturu. Prva pauza kao i uvek na Rudniku, zatim još jedna kratka pauza ispred granice, a zatim ko zna koji put u CG ove godine, u ponovnim pohodima na prelepe vrhove. Do Gusinja ima još da se vozi i valja još malo odspavati.

Subota, 14. maj 2011. - Jutro, 06.00, Gusinje. Pravimo kratku pauzu, ali s obzirom da je sve još zatvoreno, nemamo mnogo razloga da se zadržavamo i ubrzo krećemo ka domu udaljenom 7 km od Gusinja. Uskoro pristižemo i do doma pd „Radnički“ (1175 mnv).

Dom Radničkog, 1175 mnv

Spremanje, prepakivanje, doručak, put pod noge i u brda! Današnji plan – izlazak na Volušnicu, pa grebenom do Popadije i Talijanke, a onda nazad do doma. Jedna grupa (Beograđani, Novopazarci i SPLICANI) od njih sedmoro koju predvodi Stepa, odlučuje da pođe u pohod na Severni vrh (2460 mnv), jedan od težih tehničkih uspona, naročito u još zimskim uslovima.

Izlazak prve grupe na Volušnicu, 1879mnmv

Na vrhu Volušnice

A mi od doma krećemo uz zapadnu stranu Grbajske doline i kroz prelepu bukovu šumu izlazimo na plato Volušnice (1650 mnv), što je zapravo lednički cirk, obilat potocima na kojima žedni točimo vodu. Mali odmor, a zatim i nastavak kamenitom stazom na vrh Volušnice (1879 mnv) sa kojeg se pruža predivan pogled na Severni vrh, Karanfili, Očnjak i druge moćnike, čiji se vrhovi još uvek bele pod snegom. Divota!

Odatle jasno vidimo i grupu koja je krenula na Severni vrh. Otprilike su na istoj visini kao mi, dobro napreduju, sve je u redu. Sa njima smo sve vreme u kontaktu. Slikamo se i nastavljamo dalje grebenom. Do vrha Volušnice smo savladali i najveću visinsku razliku za taj dan (oko 700 m), nastavljamo dalje laganije i uz manje uspone do Popadije i Talijanke, čijim vrhovima prolazi i granična linije sa Albanijom.

Pogled na Karanfili i Severni vrh

Greben Popadina - Talijanka

Pogled na Volušnicu i Trojan u daljini

Sa Talijanke silazimo ponovo u plato Volušnice, sada sa druge strane, pored predivnog vodopada, na kojem opet zastajemo da uživamo, odmorimo i popijemo malo vode. U međuvremenu smo čuli i da je druga grupa bila uspešna i da se od njih samo jedan nije popeo. Ipak uspeh, svaka čast!

A mi nastavljamo spust kroz šumu do doma. Posle laganijeg odmora i klopanja, krenuli smo u posetu obližnjim skoro izgrađenim katunima koji se nalaze na jedva stotinak metara od našeg doma. Dan je bio predivan. Još malo priče i druženja ispred doma i tu se ovaj dan završava.

Plato Volušnice - povratak

Nedelja, 15. maj 2011. - Prethodni dan je trebalo da nam bude mali trening za današnji uspon na Karanfile Ljuljaševića. Budimo se i vidimo da je osvanuo još jedan predivan dan. U 06.00 polazimo. Put ka Karanfilima počinje od Suljove česme, kroz bukovu šumu, iz koje se izlazi na sipar, pa zatim opet kroz šumu sve do doline Ljubokuć. Tu, pored mesta na kojem je odvajanje desno za Očnjak, pravimo i prvu pauzu. Naš put nastavlja dolinom Ljubokuć. I današnji dan je sunčan i topao. Snega još ima podosta.

Grupa napreduje sigurnim korakom

Uskoro stižemo i do prevoja od kojeg dalje nastavljamo do snežnika, pa uz kamin, do sedla koje razdvaja vrhove Karanfila Ljuljaševića. S obzirom da još uvek ima dosta snega, da su vidljive strehe i da je grupa prilično velika, odlučujemo da odemo levo, na Ljuljaševića Karanfile I. Skidamo dereze, jer odatle staza vodi preko stena i par detalja koje je nezgodno prelaziti sa derezama. Radi veće sigurnosti, na tih nekoliko tehničkih detalja je razvučeno i uže. Sam vrh je ovde jako mali i nedovoljan da na njega svi stanemo, ali ipak nekako uspevamo radi slikanja. A sa vrha fantastičan pogled na dolinu Ropojane, Jezerski vrh, Maja Rosit i Bogičeviću.

Prtinom do prevoja

Prilaz kuloaru pred izlazak na sedlo

Izlazak na greben Ljuljaševića

Izlazak na stene Karanfila

Uže kao pomoć i sigurnost

Na vrhu Karanfila Ljuljaševića 2240m

Turu smo završili nešto pre 16.00, a povratak je bio predviđen za 17.00. Pauza za ručak u Andrijevići se malo odužila, ali ipak smo zadovoljni nastavili put ka Beogradu, gde smo stigli oko 02.30 ujutro, umorni, ali srećni i ispunjeni. Nekima je to bio prvi put na Prokletijama i prvi put da vide prelepu dolinu Grbaje. Umor i kašnjenje im sigurno ni za mrvu neće umanjiti ovaj doživljaj i radost trenutaka provedenih na takvom mestu.

Grupa ispred doma pred povratak

Vođe: Vladislav Matkovic i Zoran Stepanović, PD Pobeda

Pomoćnici: Milan Pamučar i Zoran Kovljenić, PD Pobeda

Izveštaj: Teodora Stanković

Fotografije: Teodora Stanković, Zoran Kovljenić i Jovan Sakka